

СЛЪНЧОВА СВАТБА

Провикнало се въ полето
 На Кума Лиса — Лисето:
 — Събирайте се, комари,
 Тънки високи сватбари,
 И вие дребни мушици,
 Хитри, немирни душици,
 Жабоци пъстри, зелени —
 Сè отборъ дърти ергени,
 Че тръгнало е Лътото —
 Да си събира сватове
 За слънчовата женитба.
 Попъ ще имъ бжде заекътъ
 Чичо ми Вълчо — кумецътъ,
 Баба Мецана — свекърва,
 А пъкъ Щурчето — пъвецътъ.
 Азъ ще нареждамъ сватбата;
 Ще слагамъ дълги трапези,
 Та който мине, помине,
 Да хапне и да почине...
 А мойта майка — Лисанка
 На сватба ще е стопанка,
 Ще кани всички съ трохица,
 А менъ ще дава съ лъжица!

Дим. Бабева

ПЖТНИКЪ И КАМИЛА

Източна приказка

Търговци съ богато натоварени камили, тръгнали на пжть презъ широката пустиня. Изъ пжтя една отъ камилитъ имъ се изгубила. Търсили я навредъ, но не могли да я намърятъ.

Търговцитъ продължили пжтя си. Като вървѣли, срещнали единъ пжтникъ.

— Добри човъче, — попитали го търговцитъ, — не видѣ ли нейде една камила?

— Да, да, — казалъ пжтникътъ — Струва ми се, тя е слѣпа съ едното си око.

— Тя е! — извикали търговцитъ въ единъ гласъ.

— И куца съ единъ преденъ кракъ?